

* Науковий керівник – кандидат ветеринарних наук Звенігородська Т.В.
загрозу безпеці харчових продуктів (спалахи захворювань на фермах) та сприятиме здоров'ю населення (зоонози та стійкість до антибіотиків) у майбутньому.

Література

1. Kubasova T, Kollarcikova M, Crhanova M, Karasova D, Cejkova D, Sebkova A, et al. Contact with adult hen affects development of caecal microbiota in newly hatched chicks. PLoS One. 2019. 14 (3). P. 212-446.
2. Yadav S, Jha R. Strategies to modulate the intestinal microbiota and their effects on nutrient utilization, performance, and health of poultry. Journal of animal science and biotechnology. 2019. 10 (1). 1-11.
3. Bauer MA, Kainz K, Carmona-Gutierrez D, Madeo F. Microbial wars: competition in ecological niches and within the microbiome. Microbial cell. 2018. 5(5). P. 215.
4. Man AW, Zhou Y, Xia N, Li H. Involvement of gut microbiota, microbial metabolites and interaction with polyphenol in host immunometabolism. Nutrients. 2020. 12(10). 3054.
5. Tripathi A, Debelius J, Brenner DA, Karin M, Lomboa R, Schnabl B, et al. The gut–liver axis and the intersection with the microbiome. Nature reviews Gastroenterology & hepatology. 2018. 15(7). 397-411.

УДК 636. 616.1:591.4:636.7

КЛІНІЧНИЙ ВИПАДОК АДЕНОМИ ГЕПАТОЇДНИХ ЗАЛОЗ У СОБАКИ

Стрілець Д.О., здобувач вищої освіти ступеня магістр*

Полтавський державний аграрний університет, м. Полтава

(diana.strilets@st.pdaa.edu.ua)

Актуальність проблеми. Аденома гепатоїдних залоз являє собою доброякісне новоутворення, що повільно росте. Найчастіше виникає в області промежини, але може зустрічатися на хвості, в області препуція та на вентральній стороні черевної стінки [1]. Аденома гепатоїдних залоз складає 80 % від всіх новоутворень пара анальної ділянки. Як правило такі новоутворення є гормонозалежними та здебільшого проявляються у кобелів. Хоча зареєстровані випадки і серед самок, особливо кастрованих, так як в них значно зменшується в організмі кількість гормону естрогену. В 90 % випадків новоутворення гепатоїдних залоз є доброякісними, в 10 % випадків – злоякісними з переваженням аденокарцином. Породи, найбільш схильні до 100

даного захворювання: кокер-спаніель, бігль, бульдог та лайки [2]. Перианальні аденоми мають повільний ріст, можуть бути поодинокі або множинні, розташовуються як правило поверхнево. Діагностика перианальної аденоми зазвичай досягається гістологічним дослідженням, за допомогою цитології, як правило, не можна розрізнити доброякісні і злоякісні пухлини.

Щоб уникнути оперативного втручання, на початковій стадії лікар може запропонувати використання препаратів системних естрогенів, які сприяють регресу пухлини. Однак даний метод не набуває широкого поширення, тому що пригнічує функцію кісткового мозку і має низьку ефективність [3].

Хірургічні методи лікування:

- Видалення пухлин. Дана операція можлива лише на ранніх етапах розвитку патології та за відсутності запалення.
- Видалення пухлиноподібної тканини спільно з гепатоїдними залозами.
- Кастрація тварини, що призводить до мимовільного регресу пухлини за відсутності статевих гормонів.

Матеріали та методи досліджень. В навчально-науково-виробничу клініку ветеринарної медицини Полтавського державного аграрного університету надійшов кобель Чарлі, фокстер'єр, 3 роки, рік лікувався в сторонніх клініках. Харчування складає яловичина, курка, рисова та вівсяна каша, додавання варених овочів: моркви, буряка, інколи додавання риб'ячого жиру, вода в постійному доступі. Вигул по 2-3 години щодня, активні заняття з кінологом. Скарги власників на утворення в ділянці промежини, параанальної зони, хвоста. В одній із клінік двічі видаляли новоутворення, проте вони швидко з'являлися в інших місцях. Ще і одній із клінік призначили приймати Преднізолон 2 мг на кг впродовж 21 доби, проте лікування ніяк не вплинуло на новоутворення. Було проведено огляд новоутворень. Ультразвукове обстеження сім'яників та передміхурової залози.

Результати досліджень. В результаті обстежень було виявлено чотири новоутворення в ділянці ануса, промежини, хвоста, параанальної зони розмірами 2×2 см, 2×1,4 см, 1,5×1,5 см, 2×1,2 см. В результаті ультразвукового обстеження сім'яників та простати було встановлено, що відхилень немає: паренхіма простати гомогенна, дрібнозерниста, гладкі краї; сім'яники середнього розміру, ехогеннооднорідні. Так як аденоми гепатокринових залоз гормонозалежні, було прийнято рішення їх не видаляти, а каструвати кобеля і зачекати три місяці. Після проведеної кастрації додаткової терапії не призначали. Огляд проводили щомісяця. На повторному огляді через місяць було відмічено, що аденома 1,5×1,5 см в ділянці ануса зникла, а інші зменшилися до 1,3×1,5 см, 1,4×0,7 см, 1,4×0,7 см. На огляді через два місяці 101

залишалася лише одна аденома в параанальній ділянці 0,7×0,5 см . На огляді через три місяці проявів захворювання не виявлено.

Висновки. Обов'язковою умовою при лікуванні аденом гепатоїдних залоз у кобелів є їх кастрація, так як ці новоутворення є гормонозалежними.

Література

1. Maita K, Ishida K. Structure and development of the perianal gland of the dog. J Vet Sci 2009; 37: 349-356.
2. Moulton JE. Tumors in domestic animals. 3rd ed. Barkeley, CA, USA: University of California Press; 2008, p. 70-72
3. Park C, Yoo JH, Kim HJ, Lim CY, Kim JW, Lee SY, et al. Cyclosporine treatment of perianal gland adenoma concurrent with benign prostatic hyperplasia in a dog. Can Vet J 2010; 51(11):1279-1282

УДК 619:577.18:355.692.3

АНТИБІОТИКОРЕЗИСТЕНТНІСТЬ ЯК ГЛОБАЛЬНА ЗАГРОЗА ДЛЯ ЛЮДЕЙ І ТВАРИН

Сугак А. О., здобувач вищої освіти ступеня магістр

Туль О. І., доктор філософії

Полтавський державний аграрний університет, Полтава, (oleksandra.tul@pdaa.edu.ua)

Антибіотики – це хімічні сполуки, які вбивають мікроорганізми або пригнічують їхнє зростання. Їх застосовують в медицині, ветеринарії, рослинництві та харчовій промисловості.

Стійкість до антибіотиків була визнаною проблемою з того часу, як ліки стали широко доступними у 1940-х роках. З кожним минулим десятиліттям все більш поширеними стають нові штами бактерій, які не піддаються не лише одному, а й кільком антибіотикам. Деякі штами патогенів людини, у тому числі *Enterococcus faecalis*, *Mycobacterium tuberculosis* і *Pseudomonas aeruginosa*, нині стійкі до 100 препаратів. Тим часом хвороби, які колись вважалися майже викоріненими, наприклад, туберкульоз, повертаються через стійкість до антибіотиків [1].

Резистентність до антибіотиків виникає, коли мікроорганізми, такі як бактерії, розвивають стійкість, несприйнятливість до препаратів, призначених для їх знищення. Це означає, що мікроорганізми не гинуть і продовжують свій